

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 971962/5

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב הראשי לישראל הרב דוד ברוך לאו – נשיא, הרב א' אהרן כץ, הרב אליהו הישריק

המערער: פלוני (ע"י ב"כ טו"ר חנינא קושלבסקי)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד לאה אליאב)

הנדון: איפסולות דין אך בגין פגיעה ב'מראית פני הצדק' בשל היכרותו עם אבי המשיבה
ובלי חשש ממשי למשוא פנים

פסק דין

לפנינו ערעור על החלטת הרב [י'] שלא לפסול עצמו מדיון בתיק זה, לאור העובדה כי הרב [י']
השתתף בשמחת חתונת המשיבה היות שהוא מכיר את אביה – הרב [...]

לפנינו גם תשובתו של הרב [י'] הכותב:

אכן לא אכחד כי בדיעבד אולי טוב היה שלא הייתי משתתף בחתונה זו כלל,
ואף אם הגעתי אליה נעשתה בשעה מאוחרת.

אולם אין די בחוכמה שבדיעבד. כעת עליי לקבל החלטה המאזנת בין חובתי
כדיין בתיק הספציפי שלפניי, לבין הדאגה להגנה על אינטרס מראית פני
הצדק.

מלאכת שיקולי האיזון היא בין שני צדדים: בין הסתלקות מן התיק משיקולי
'מראית עין', כפי שכותב המבקש – מצד אחד, ובין פגיעה, בלי עילת פסלות
מהותית, בהליך המשפטי שהתנהל עד כה ועיכובו מלהמשך תוך עינוי דין –
מצד שני.

לאחר ששקלתי את העניין ואף התייעצתי עם הלשכה המשפטית של בתי הדין
הרבניים, אני סבור שלא יהיה זה צודק שאמשוך ידי מלדון, בייחוד לאור
העובדה שהמבקש עצמו מודה שאינו חושש חשש אמיתי למשוא פנים,
כאמור.

בשקילת שני הצדדים שעל כפות המאזניים אני סבור אפוא שעליי להמשיך
במלאכת השיפוט ולהביא את הסכסוך שבין הצדדים לידי סיום, לטובת
המשפחה כולה.

לאור זאת דחה הרב [...] את בקשת הפסילה.

על כך הערעור שלפנינו.

שמענו את דברי המערער ואת תגובת ב"כ המשיבה ודעתנו לדחות את הערעור.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כבר האריך עמיתנו הרב אליהו הישריק בשני פסקי דין חשובים – בתיק מס' 1105312/1 ובתיק מס' 1071670/1 – בנסיבות המצדיקות פסילת דיין וקבע מסמרות בהגדרת סעיף 19א לחוק הדיינים האומר כי "דיין לא ישב בדין אם מצא מיוזמתו או לבקשת בעל הדין כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט."

בדבריו שם האריך וכתב שיש צורך בנסיבות ברורות, ונטל הוכחת האשמה החמורה כי לדיין ישנו "מניע" משלו לניהול המשפט ולתוצאותיו – על הטוען כנגד חזקת הכשרות של המעשה השיפוטי. וככל שלא הוכח הדבר בדרגת נתונים וראיות שהפרשנות להם אינה ניתנת להבנה בשתי פנים, אין לערער כנגד חזקת הכשרות של הדיין.

הוסיף וכתב:

'מראית פני הצדק' חשובה ויכולה בנסיבות מסוימות לבסס את קיומו של החשש הממשי למשא פנים, אך אין היא בפני עצמה עילה לפסילת דיין או שופט.

לאור זאת, לאחר ששמענו את טענת הצדדים, ובהכירנו את הלוך הרוח בין רבנים הנוהגים לאחל ברכות זה לזה באירועי שמחה, בידיעה כי מקוים בהם "בתוך עמי אנכי יושבת" אך אין זו קרבה העלולה לגרום למשוא פנים שלא כהלכה, איננו מוצאים עילה לפסול את הרב [י'] מלהמשיך לדון בתיק זה.

עם זאת, היות שממילא הרב [י'] אינו מכהן עוד בבית הדין הרבני [...] ומתוך רצון לייעל את הדיון ולאור העובדה כי הרב [א'] עסק בתיק זה, הננו מעבירים את המשך הדיון בפרטים המעטים שנתרו בו להכרעת הרכב הדיינים [...] ומבקשים כי ידונו בו בהקדם.

פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת פרטי הצדדים.

הרב דוד ברוך לאו – נשיא

אנו מסכימים.

הרב אליהו הישריק

הרב א' אהרן כץ

נפסק כאמור.

ניתן ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1.1.2019).

הרב אליהו הישריק

הרב א' אהרן כץ

הרב דוד ברוך לאו – נשיא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה